

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare
în fiecare
Duminică.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu
P. Gârboviceanu
G. Coșbuc
Colonel P V Năsturel
G. Adamescu
I. Gtescu
P. Dulfu
V. S. Moșă
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu
Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lingă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parumate, Capilarine, col-cream, de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajă, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu cari se prepară ape gazose, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alese, rădăcini, scórțe, frunze, flori și semințe pentru cėiuri, in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiă din ficat de morun pentru cura de őrănă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane.

Bogat asortiment de cauciucărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifone, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectore și sistematice irigatore pentru Mose și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, plosci și lighene de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatore, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dămne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatore și vaporisatore, preservative, suspensore thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiă platină, faianță și porțelan, ochelari, forfecii și clești.

Acastă Droguerie are organizat un serviciu special pentru ducerea acasă a obiectelor cumpărate sau comandate în capitală, cum și un serviciu de expediție deosebit pentru provincie.

Pentru d-nii profesori și profesore, institutori și institutore, învățatori și învățatore, cum și pentru toți abonații revistei «Albina» cari vor prezenta alăturatul cupon, se vor face prețuri scădute la toate articolele trebuitoare.

Cupon de reducere pentru
„Albina“

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Sp. Popescu, Scrisori către învățători. — C. D. Parepa, Igiena alimentară (ouăle de păsări). — Pr. Marin Dumitrescu, Preotul, învățătorul și doctorul. — D-r Const. An. Maeri, Afînul. — Emil Solomon, Influența văruitului asupra scórței pomilor roditori. — Th. D. Speranția, Învățătoare și bucătărească. — Navarin. Cutremururile de pământ în Spania. — Marana, Orfelinatul de la Bistrița. — N., Domeniul Coronei Mălinii. — Legende privitoare la nașterea Mântuitorului și a Mariei feciôreii. — Asistent, De la sate. — Informațiuni. — Bibliografii. — Societăți economice la sate. — Poșta administrației.

Ilustrațiuni: Oă de găină. — Cloșcă cu puț. — Rață. — Găină. — I. P. S. Mitropolit Iosif Gheorghian. — Afînul. — Vederea Monastirei Bistrița.

Scrisori către învățători.

Prima grije a învățătorului nou este să facă cunoștință cu surtucărimea, cu fruntașii satului; la satul propriu ȃis nu se gândește.

Și n'ar avé nici un haz ca el, de bună sémă omul cel mai învățat din sat, să între în vorbă cu ómenii... cum dá Dumnezeu; să între în vorbă cu ómenii cari nu-l înțeleg și cu cari la urma urmeii, nici n'ar avé ce să vorbescă. Luă îi trebuie ómenii, dacă nu ca el, cel puțin ómenii cu cari poți schimbă o vorbă mai de sémă.

Învățătorul nou, în singurătatea lui, se simte fericit la un zâmbet al unui nou cunoscut, la o amabilitate convențională, la un «îmi pare bine de cunoștință!»...

Cum nu-î cine-vă, care să-î sufle la ureche, așa pe furiș, ceea ce ar fi trebuit să știe înainte de a plecà la sat! O mică șóptă: «ia séma!»...

S'au schimbat cu mult starea lucrurilor de acum 20 de ani! În primul loc, câmpul de activitate al învățătorului s'a lărgit. Planul de luptă pentru ridicarea săténului s'a întins și în afară de pãreții școlii. Învățătorul are la îndemână tóte mijlócele, pe care le-am numit externe, pentru ca să

vină în atingere cu satul. Au rămas însă în viață două lucruri: a) frunțașii satului au rămas, în genere, aproape ca și cum erau acum 20 de ani și b) învățătorii nu utilizează încă mijlocele interne de atragere către școală: *mijlocele externe* ne fiind de cât *aplicarea celor interne*.

Îmi propun ca în scrisorile următoare se arăt, în trecăt, greutățile pe care le întâmpinau învățătorii până acum (și voi cercă să arăt) și în ce ar constă mijlocele interne de a câștiga mulțimea și de a o culivă. Căci, repet, dacă învățătorii vor merge tot pe drumul bătut, ori-care ar fi numărul școlilor și al învățătorilor, *ori-cară ar fi mulțimea cunoscințelor lor*, rezultatele școlii rurale nu vor diferi mult de acele pe care le-a dat până acum; iar învățătorii nu vor fi feriți, nici în viitor de învinuiră, în bună parte nemeritate, ca acele din concludsiunile cunoscutului articol intitulat «*De docta ignorantia*», chiar de vor fi absolvit cursuri.... «*de docta scientia*».

PARTEA A DOUA:

Îndrumări.

XIII.

Să ne oprim și să ne dăm sémă ce-i cu trebuințele sufletesci ale învățătorului; și avem nevoie de acest lucru pentru că vom înțelege mai ușor o parte din *viața învățătorului*, care la rîndul ei hotărășce, în primul loc, asupra rezultatelor școlii rurale.

* * *

Cea mai capitală trebuință sufletescă a ori-cărui om tîner, este cum se scie, trebuința de a fi aproape de rude și, dacă se pôte, chiar în casa în care și-a făcut copilăria. Apröpe de părinți — dacă trăiesc — aproape de frați și surori, aproape de toți acei pe cari i-ai cunoscut când erai în vîrsta în care nu puteai vedé în ómeni decăt calități, aproape de locurile în cari ai făcut cunoscința cu natura, cu lumea. Trebuința acésta se atenuiază, cu timpul, prin căsătorie, prin crearea propriei familii, prin lupta pentru viață.

Mint acei ce spun — ba une-ori își fac și un merit — că nu doresc să vadă locurile unde au copilărit. Suntem legați, pentru totă viața, de acele locuri; ori-ce om își are nostalgia sa și nu pôte fi vorba decăt de grad, care la rîndul sêu atárnă de construcția sufletescă și de împrejurările desvoltării sale sufletesci.

Lucrul își are de sigur explicarea sa psicho-fisiologică ori filosofică; dar pentru că eu mă tem de filosofi, că m'ames-tec unde nu-mă fierbe óla, vorba românescă, mă mărginesc sê-J iaă ca un fapt sufletesc cunoscut de toți muritorii: «Veđi tu — îmi mărturisiă un prieten al meu, fiu de țaran — veđi tu, cum mă urmăresce nostalgia?.. Iată: sunt mai mult bă-

trân decât tîner și cu tôte aceștea... tot cu nălucirile tineretii după mine. În viața banală nici nu-mi amintesc; dar tôte mulțumirile mele superioare sufletesci sunt însoțite de năluciri.

Mă duc la operă, de pildă. Alături cu mulțumirea sufletescă vine și regretul că nu sunt și țărani s'audă vocea primadonei. După actul I... îmi ia frumușel teatrul, cu trupa de operă cu tot, și mi-l duc... pe dël, la noi în sat... satul întreg în teatru... ridic cortina și mă uit în delirul mulțumirii mele sufletesci la țărani cărî înmărmuresc la vederea scenei, la auđul corului, la «cântecul de priveghetore» al primadonei...

Aud altă dată o orhestră bună. Imediat mă-o închipuiț tot pe dël, în satul meũ. Cântă o horă ori un brău, așa cum știe o orhestră bună să cante... se prind în horă până și bătrânii... ropotesce pămîntul, văile duc ecoul departe... s'adună tôte satele și ved minunea și ascultă și... aũ ce povesti tótă vieța lor!..

Altă dată ved o clădire frumósă... dar ce să-ți măi spun!?

De câte ori pot, mă duc în satul meũ; acolo nu mă satur de vorbă cu bătrânii. Cu tinerii nu mă împac, pentru că sunt mulți stricați și hoți. Nóptea mă tem să ies singur prin sat...

Cu tôte aceștea mă duc mereũ și-ı iubesc așa cum sunt, pentru că am convingerea că țărani pot să fie bunı, pot să ducă o viață măi omenescă...»

Am citat mărturisirea amicului meũ înadins, pentru că e mărturisirea unui om care își face analiza propriului seũ suflet — avem un fapt sufletesc de natura acelora despre care ne ocupăm — și pentru că se vede că defectele nu împiedică tot-deauna iubirea.

Învătătorul nu pöte face excepție. Intrarea sa în învățămînt are loc tocmai în vîrsta când năluca prietenului meũ îl urmăreșce cu cea măi mare năzuință. Nostalgia nu-ı atenuată încă prin nimic. Din contra: învățătorul întrupéză tôte speranțele părinților seı și-l dore regretul lor că nu ı cu dînșii în sat și că nu pot se-și împărtășescă mângăerea și greutățile lor reciproce. Ar fi prea mare noroc și pentru unii și pentru altul ca să se întample ca postul de învățător să fie vacant, în momentul intrării în învățămînt al noului învățător, chiar în satul seũ. În genere învățătorul intră în învățămînt nu în satul seũ. De la primul pas are nesatisfăcută una din trebuințele sufletului omenesc. Anı întregi, unii viața întrégă, staũ cu ținga în suflet, după satul lor de nascere.

La rîndul seũ lucrul acesta se justifică. Nu trebuie să pierdem din vedere că învățătorul nu-ı decât un țaran care a stat căți-vă anı la oraș și nici aceștia întregi (vacanțele a stat acasă). Țăranul are acest... cum se ı dic? defect?...

nu-î pot dice defect!.. să-î dic merit, vom vedé îndată pentru ce: îşi lipesce sufletul de locul unde s'a tređit el pe lume. Pămîntul ţărei năstre î-a oferit ţăranului mijlóce de traiú, cu atáta uşurinţă, în cât n'a fost posibil şi n'a fost motiv ca să se facă un «vîntură lume», cum s'a făcut ţăranul altor naţiuni. Faptului acestuia datorim acele minuni de vitejie ale trecutului nostru, pentru apărarea «moşiei strămoşesci», şi tot acestuí fapt prin urmare, datorim existenţa noastră ca naţiune.

Faptul că un învăţător intră în învăţămînt nu în satul său de nascere, póte avé óre vre-o urmare din punctul de vedere al intereselor învăţămîntului? Negreşit că da.

Se scie că liniştea sufletescă e o condiţiune fundamentală pentru un dascăl, oricare ar fi gradul său în învăţămînt, pentru ca să-şi concentreze tóte puterile de caré e capabil în misiunea sa. Liniştea sufletescă aduce cu dînsa iubirea de ocupaţiunile profesionale şi iubirea de ómeni.

Învăţătorul, mai ales când e tîner, pórtă în suflet dorul a-lor-săi, dorul de lumea cu care s'a deprins, pe care o cunoşce; acolo, de multe oré fórte departe, în satul său, îşi are şi interesele sale materiale, cuibul său, oricare ar fi el de miser, cum şi este de multe oré. Dacă învăţătorul are părinţi săraci, el ar doré să fie lângă dînsii, să stea cu dînsii, să le uşureze viaţa lor, îngreuiată cu întreţinerea lui prin şcolă. De câte oré părinţii săi îi spuneau că numai pot, că n'au de unde se-î mai dea pentru uniformă, pentru cărţi, pentru drum şi pentru tóte cele-l-alte cheltueli; de câte-oré póte îşi vindé boii de la jug, oré vita din bătătura casei, oré îşi ştirbeau din bucata de pămînt, oré se lăsaú fără cisme oré haîne de érnă... tot-deauna îi mângâia cu nădejdea că nu mai are mult, să mai aibă răbdare trei ani, doui ani, un an... are să termine şcolă, cu ajutorul lui Dumnezeu, o să fie învăţător, o să aibă léfă şi atunci o să aibă grijă...

Iată-l în fine învăţător, departe de părinţi. Obligaţiunile morale îl urmăresc, linişte sufletescă nu póte avé.

Dacă părinţii sunt ómeni cu dare de mână, starea sufletecă a învăţătorului tot nu-î liniştită: nu se póte folosi de îndemănările pe caré le-ar avé fiind acasă şi nu póte vedé lámurit ce-o să se alégă din moştenirea sa, dacă mai are fraţi, oré ce-o să se alégă din agonisirea părintescă dacă e singurul fiú şi nu póte stăpâni şi duce mai departe gospodăria dejă întemeiată de-acasă.

Acestea sunt consideraţiuni de caré nu pot scăpă învăţătorii tineri. Sunt însă şi alte consideraţiuni pe caré ei le pierd din vedere, oré au naivitatea să crédă că faptele nu vor avé loc, pentru ce-ice se gîndesc la ele.

Sp. Popescu.

IGIENĂ ALIMENTARĂ

Ouële de paseri.

Ouële țin un loc destul de însemnat în alimentațiunea publică. Element hrănitor, se mistue ușor, se pot găti în deosebite feluri fără să pîrdă ceva din valoarea nutritivă, ba uneori câștigă când se însoțesc cu alte alimente. Ouële însă, nu conțin tot ce trebuie pentru a putea fi puse în rîndul alimentelor complete. Un ou de găină prețuesce cît 100 grame de lapte și are atîta albumină cît 40 grame carne grasă. Ar trebui dar pentru a hrăni un om într'o zi, 24 ouë ca să corespundă la cantitatea de albumină și 40 ouë ca să valoareze hidrocarbonul de care are nevoie omul în 24 ore.

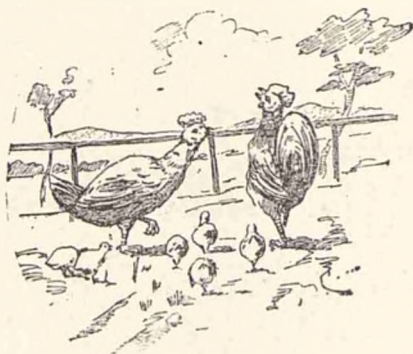

Ou de găină.

Ouële cele mai întrebuintate sunt cele de găină și de rață. Oul de găină care cîntăresce 60 grame, are: 6 grame cîojă, 36 grame albuș și 18 grame gălbenuș.

Privite din afară, se compune: 1) *cîoja calcarosă*, conține la 100 grame. 89,6 părți, carbonat de calce; 5,7 părți fosfat de calce cu puțină magnezie; și 4,7 părți, o materie animală sulfurosă. 2) *o peliță subțire* care învăluesce conținutul și se compune din: carbon, oxigen, hidrogen, azot și sulf, iar cenușă rămasă din arderea acestei pelițe, conține fosfat de calce. 3) *albușul*, compus din o soluție de 12—15% albumină și 5 părți o materie necuagulabilă (care nu închiagă) restul apă, cam 80%. Albumina închiagă la 60'—70' căldură, când oul este prîspăt, dacă se învechesc pierde această calitate. Albușul variază ca aspect și tărie, după compozițiune, care nu e aceeași la ouële diferitelor paseri. Dacă se arde albușul dă 3—4% cenușe în care se găsește fosfate și sulfat de calce și de magnezie și carbonate alcaline. Albumina aflată în albuș este de două feluri, după cum corespunde împărțirii paserilor cari nasc, cu sau fără pene. Ouële de vrăbie, porumbel și de la toate paserile golașe, au o albumină care rămîne străvechie, când închiagă prin căldură și se mistue foarte ușor în stomac. Ouële de găină, rață, găscă etc. au o albumină care devine opacă prin închegare și se mistue mai greu. De aceea e bine să nu se

fiarbă ouăle până se răscoc ci numai până ce albușul devine ușor cleios, rămânând albumina limpede și străvehic. Ouăle de rață, găscă etc. conțin ce-va mai multă albumină cuagulabilă de cât cele de găină, de aceea sunt mai cleioase, și când se fierb albușul e mai opac, răscópte produc o bôlă de stomac numită *dispepsie putridă* care se simte prin râgâeli neplăcute. 4) *Gălbenușul de ou* este format din o materie grasă fosforată, care înôtă în apă cu ajutorul albuminei numită *vitelină* care se asemănă cu albumina albușului. După unii igienști gălbenușul cuprinde vitelină, apă, oleină, palmitină, stearină, acizi grași și săruri. După ultimele cercetări științifice, gălbenușul conține 51—53 la % apă, prin uscare, adecă după evaporarea apei rămâne, 33 la % substanțe proteice, 64% produse solubile în eter, 2—3% săruri minerale, și mică cantitățî de zahăr și cerebrină, parte liberă, parte unite cu lecitină.

Cloșca cu pui.

Partea solubilă în eter este formată din corpuri grase, lecitină, cholesterină și substanțe colorate. Corpurile grase se mai numesc și oleiū de ouă, are culórea galbenă, datorită substanțelor colorate ce se găesc în gălbenuș 0.533%. Cholesterina, o substanță care forméză unul din elementele fierei animalelor, în gălbenuș se găsece în cantitate 0,6%.

Cerebrina, substanță azotală care intră în compozițiunea materiei albe a creerului animalelor, conține fosfor și se găsece în gălbenuș în proporțiunii micî.

Lecitina, este un corp gras fosforat, care se mai află în creer, măduvă, nervi, sânge, fiere, lapți de pescó etc. Se extrage din gălbenuș de ouă și se întrebuințéză ca medicament contra ofticeî, rachitismului, neurasteniei și a excita nutrițiunea generală la ómeni slabî sau slăbiți de bôle. După noile cercetări s'ar găsi 5.9% lecitină, în gălbenușul de ou.

Ouăle sunt cu atât mai plăcute și mai ușóre la mistuit cu cât se consumă mai prospete și mai cu îngrijire preparate. Ele conțin mai tóte elementele aflate în corpul omului. Lipsa clorurului de

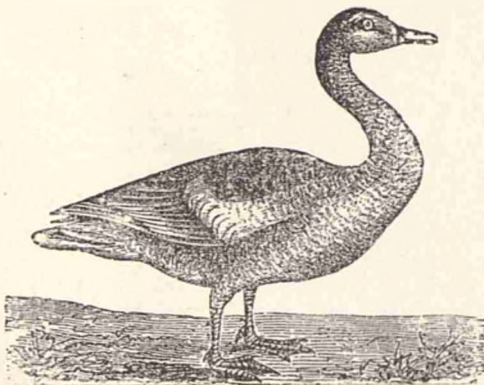
sodiu se înlocuesce când punem sare, care de asemenea nu trebuie pusă peste măsură.

Ouële se strică lesne din cauză că, cōja are o mulțime de porți prin care pătrunde aerul și apa, oul fecundat se strică mai curând.

Rașă.

Stricăciunea se cunoșce când se sparge oul, prin mirosul particular de hidrogen sulfurat care îl răspândește din cauza descompunerii ce încercă conținutul. Atât gazele ce se formază, cât și apa ce o pierde oul prin vechime, îl face să fie mai ușor, astfel că cu acest mijloc îl putem deosebi de cel prospăt. În o soluție de 10% sare de mare, se pune oul pe care voim să-l încercăm; dacă cade la fund e din aceeași ți, când e de 2 țile atinge fundul vasului, de 5 țile înotă d'asupra și e cu atât mai ridicat la suprafața lichidului cu cât a trecut mai mult de 5 țile. Pus între ochi și o lumină ore-care, oul prospăt are cōja de o potrivă străvoșie opalină, pe totă îndinderea ei, nu e semănată cu puncte cum e cel vechiū.

Gâscă.

Ouële se pot păstră dacă să acoperă porți cōjei, fie înmuindu-le în apă de var, ori acoperindu-le cu vaselină, sau punându-le în țărățe, ori acid boric în praf și acoperite cu hârtie parafinată, sau ori care alt mijloc pentru a astupa porți pe unde intră aerul care ajută la stricarea lui.

Ouële crude se întrebunțeză ca topic, emoliente, pentru a opri iritațiunea congestivă a deschiderii de sus a larynxului, prin un exercițiu nemăsurat și dă córdelor vocale moliciunea și elasticitate de care au trebuință mai ales cântăreții și oratorii.

Proprietățile alimentare ale oului se găsesc în gălbenuș; iar cele emoliente în albuș, care s'a mai întrebunțat în medicină, în tratamentul desinteriei. Ouële au fost întrebunțate ca mijloc de a ajuta secrețiunea bilei (scurgere fierii), având darul a întreține această scurgere. Amestecat gălbenușul de ou cu lapte, candel și untură de găscă, se prepară cunoscutul *chaudeau*, la care se mai pune câte odată și puțină puciosă, în contra tusei, gripei, gutaraiului etc.

Laptele de pasere este o preparațiune de medicină domestică, care se compune din emulsionarea gălbenușului de ouă, trecut cu zahăr, adăogând treptat apă caldă și i se dă miros cu apă de florii.

Albușul de ou se întrebunțeză și ca antidot în contra otrăvirilor metalice ca : arsenic, piatra iadului, sulfat de zinc, sulfat de cupru (coclălă), etc.

În resumat, ouële prospete, bine preparate, sunt un aliment plăcut și folositor, nu numai pentru omul sănătos, dar și pentru cei care urmăză un regim special, la diabeticii, (bóla de zahăr) convalescenții și slăbire a nutrițiunei generale, căci ouële coțin toate elementele necesare formațiunii țesăturilor animalelor și sub acest raport se apropie ca aliment de lapte.

C. D. Parepa
Farmacist Căpitan.

Preotul, învțătoru! și doctorul.

Guvernul nostru, dorește ca țăranul român să se lumineze și să înainteze. Și acesta nu pôte s'o facă bine dacă nu va ascultă glasul bisericeii și al școliei. Biserica îți înalță inima, școla îți luminează mintea.

Guvernul nostru, are mare grije pentru binele țăranului român, pentru binele și îmbunătățirea sôrței lui.

Și cum să n'aibă grije, când scie că cu sângele vărsat al țăranului român, s'a câștigat independența acestei țări?

Cum să n'aibă grije, guvernul nostru, de țăranul român, când scie că el scóte din pămînt róda vieței nóstre a tuturilor? Că el muncesce din greú ca să înlesnescă la toți, articolele absolut necesare pentru existență?

Da, are grije guvernul nostru de noi toți.

Căci dacă n'ar avé grije, n'ar cheltuì atâta sumă de bani pentru întreținerea atâtor școlii și bisericii din țară, și alte multe instituțiuni de bine-faceri.

Guvernul își face datoria, dar să ne-o facem și noi. Adică: sê-l ascultăm ce spune el prin trimișișii sêi.

Guvernul plătesce pe doctor, și noi suntem datorii să ascultăm ce spune doctorul.

Doctorul spune : că dacă vrem să fim sănătoși să mâncăm la ore anumite; puțin și bun; *hrănit*or. Să ne spălăm corpul bine, să ne păstrăm din îmbrăcăminte. Să nu stăm în curent de vânt. Să nu bem apă rece când suntem nădușiți și să stăm la un loc. Să nu bem mult vin, și mai cu sémă rachiū, căci ne omórá fără vreme, și ne rămân copiii săraci. Copiil născuți din părinți bețivi nu trăiesc. Sau dacă trăiesc nu-s ómenī destoinici.

Ce mai spune doctorul ?

Mai spune că în casa în care trăiesce omul, în tot-deauna, să fie mare curățenie.

În fie-care diminețá, și chiar séra, să se deschidă dacă nu ferestrele, cel puțin ușile, cam vre-o jumătate oră, ca să se premenescă aerul din casă. Și acesta când nu e în casă nimeni, căci aminteri răcesc.

Să nu se ție în casă sau pe sub-pat cisme sau rufe murdare, căci acestea aduc miros greu și vătămător sănătății omului. În fine curțile, grajdurile vitelor să fie curate.

Imi spuneá într'o di un doctor, că tare s'a supérat, când a vedut într'un sat că femeile aruncă la drumul satului, sau în șanțuri pe unde trec ómenii, lături de rufe, și gunoiul din curte și din casă.

Acésta nu e un lucru bun, din contrá e vătămător și cinstei și sănătăței omului.

Fă-ți omule în curtea ta o gropiță, la un loc ferit, și acolo aruncă ori-ce murdărie. Dar nu în drum, că drumul nu e al tēu, ci al tuturor. Ce rău fac autoritățile de nu pedepsece acéastă necuviință!! Acésta spune doctorul.

Dar învățătorul ce spune ?

Învățătorul spune că: «învățătura e podóba bogatului și bogăția săracului.»

Că șcóla luminezá mintea omului, i-o îmbogățesce cu tot felul de cunoscințe folositoare, și face pe om să cunóscă pentru ce trăiesce în lumea acésta și cum trebuie să trăiescă.

Dar preotul ce o fi spuind în biserică ?

Preotul vorbește în biserică despre *religie*.

Și ce o fi cuvintul acesta religie? Religie va să dică *legea legilor*.

Și de cine o fi întemeiată religia noastră creștinescă ?

De Iisus Christos, Dumneđeul nostru.

Iisus Christos a avut inima nu numai a unui om desávârșit bun, *ci inima chiar a unui Dumneđeū*. Și ori-cine lesne va primi acésta, de va considerá până la ce grad înalt, îndurarea sa pentru umanitate, a fost vie, statornică și univérșală. Păcătoșii și neputincioșii, aceste douē categorii de ființe părăsite din partea omenirei, sunt favoriții sēi. Dragostea Sa către dînșii își ia avint. Silința sa este d'a vindecá sufletele și corpurile suferinde.

A ertă păcatele și a tămădui miraculos ranele, este tot una pentru dînsul.

Nimic nu-l oprește, nimic nu-l obosesc, nici lungimea distanțelor, nici defălmarea opiniei publice, nici suferința lipsurilor de tot felul; alérgă din Galileea în Iudeea, dintr'un oraș în tr'altul, seménând iubirea și bine-facerile.

Spune sus și tare sinagogei înmărmurite, că El n'a venit pentru cei drepți, ci pentru cei păcătoși și se aseménă cu păstorul ce urmărește óiea cea pierdută și móre pentru a o apărá.

În fine Iisus Christos nu se mulțumesc de a plánga pentru cei-ce sufer, de a-í vindecá și de a le promite bucuriile cerului, ci se identifică cu dînșii și cutezarea iubirei sale merge pánă a-l face să ăică că sáracii și El ar fi una.

Iată cum a fost faptele lui Iisus Christos, care a întemeiat legea noastră creștinéscă la care ne închinám noi Creștinii, adică: religiea. Iată ce fel e religiea Lui!

Religiea care e sorginea tuturor virtuților, este tot odată temelía cea măi statornică și viitorul unei națiuni.

Religiea a fost în tot-deauna în țara românéscă scíteea Dumneđeiască ce a aprins focul sacru în inima Românului, și a fost povață puternică a apărárei moșiei strămoșesci.

Vedeți cât bine a făcut religiea țárei noastre?

Dar noi cei de ađi, suntem așa religioși cum au fost párinții, moșii și strămoșii noștri?

Nu măi suntem!

A scăđut credința și sentimentul religios la poporul românesc!!

Și acesta trebuie să ne întristeze mult.

Dar măi cu sémă pentru două lucruri: I. Pentru-că nu sutesm recunoscători pentru binele se ni l-a făcut în trecut religia noastră, și al II, pentru că scăđénduse sentimentul religios la om, se scad și faptele bune; și omul fără fapte bune, este ca un pom fără róde, ca un nor fără plóie.

Pr. Marin Dumitrescu.

CONVOCARE

În ăiua de 11 Ianuarie a. c., neîntrunindu-se numérul de membrii prevéđut de Statute pentru a se puté ține Adunarea generală a Societății culturale «STEUA», se aduce la cunoscința domnilor societari, că adunarea va avé loc Duminică, 18 Ianuarie 1904, când se va ține în localul Administrațiunei Domeniului Corónei din str. Știrbei-Vodă No. 3, la ora 5 séra, cu orí căți membrii vor fi presentii.

Președinte, Ion Kalinderu.

I. P. Sf. Iosif Gheorghian.

Mitropolit al Ungro-Vlației și Primat al României.

I. P. S. Sa se află în streinătate la Freiberg-Breizgau (Germania), pentru căutarea sănătății. Suntem informați, că Inaltul prelat merge din ce în ce mai bine. Ne bucurăm și-i dorim o grabnică însănătoșire.

A F I N U L

(Vaccinium myrtillus).

Este un copăcel mititel, înalt cam de vre-o 20—70 centimetri, cu frunze lunguțe dințate pe margine, cu flori rotunde albe sau roșii, și ale cărui fructe mici și rotunde numite «afine», de culoare neagră-vînătă, și de un gust dulceag și acrișor, sunt mult căutate pentru făcut dulcătă, sirop sau șerbet. Cresce numai la munte pe locuri înalte.

Afinul.

Se întrebuințează cu folos de la această plantă frunzele și fructele; frunzele trebuiesc culese primăvara, iar fructele vara după ce s'au copt. Fructele de afine conțin «acid quinic», iar frunzele «acid tanic».

După încercările făcute de oameni învęțați, în tim-

purile din urmă, aŭ dovedit că fructele de afin ar fi un léc fôrte bun și sigur pentru vindecarea *Tifosului* (febră tifoidă), tot asemenea bune contra treapădulei simplu (diaree), sau treapădulei cu sânge (desinterie). Forma cea mai sigură și bună de luat este următórea: 500 grame fructe de afine verđi sau uscate la 1.000 grame apă, se fierbe până rămâne 500 sau 600 grame, și apoi se strecórá, și se ține la un loc răcoros. Din această doctorie se póte bea 200 — 300 grame pe ȃi.

Tot cu acest lichid preparat, se póte vindecá blenoragia, făcând pe uretră 2 — 3 injecțiuni pe ȃi, și bënd în același timp 100 — 200 gr. din doctoria de mai sus.

Se mai pot vindecá cu multă ușurință, și fără a avé dureri, arsurile, rănile, și unele bube, ce se fac pe față une-orî, (pecingeni, bube dulci) dacă se spală și se unge locul bolnav cu fiertura de mai sus.

Se póte face ceai și cu frunze de afine, și dat cu folos la copii mici cari aŭ treapăd, sau dureri prin pântece.

Din fructe se mai póte face sirop sau dulcěță, aducând și ele folos dacă s'ar luá la bólele enumerate mai sus.

Dr. Constantin Maeri.

Foltesci-Covurlui

Influența văruiului asupra scórței pomilor roditori. — La institutul din Geisenheim s'a făcut experiențe în anul 1896, cu 8 pruni, plantați în același rând, avënd toți aceeași etate.

Procedeul a fost următorul: Din acești opt pruni, pe doi i-au vărui de tot în doui ani consecutivi, la doui numai trunchiul, la alți doui numai părțile superióre, pe doui, pentru comparație, i-au lăsat nevăruiți.

Văruiul până în present nu s'a manifestat că ar avé reá influență ci din contra, părțile văruiite aŭ căpătat scórță fină, cele nevăruiite aŭ căpătat scórță mai mult sau mai puțin crăpată.

Din experiențele făcute se póte vedea că văruiul pomilor fructiferi nu e vătămător ci dacă luám în considerare, că scórța fină sau necrăpată, dá pomului putere vegetală mai mare de cât cea crăpată, putem afirmá că pentru pomi văruiul nu póte fi de cât prielnic.

Traducere de Emil Solomon.

Silv.ajut. Dom. Córonei Mălini.

Învătătoare și bucătăreșe.

u e vorba ca învățătoarele să se facă bucătăreșe, ci e întrebarea: multe din cele care nu ajung să se facă învățătoare, de ce nu se fac bucătăreșe? O fată ca să se facă învățătoare trebuie să facă mai întâiu școla primară — patru clase, adecă patru ani; după aceea trebuie să dea concurs și să reușescă să intre într'o școlă normală de învățătoare; apoi trebuie să se țină bine cu învățatura ca să pôtă trece clasele, cinci sau șese clase. Apoi să trecă examen de absolvire și să reușescă și în sfirșit să ajungă învățătoare, adese-orî cu 40 sau 50 de lei pe lună.

40 sau 50 de lei pe lună, într'un sat, într'un cătun cine știe unde. Și din acești 40, 50 de lei să mănânce, să se îmbrace, să-și plătescă chirie, să se spele, să-și plătescă abonamentul la vr'o revistă pedagogică ori cât de estină, să-și plătescă drumul până la capitala județului, la Revisorat, de câte ori va fi nevoie, ori de câte ori va fi conferință scolare etc. etc..

Carî sunt însă condițiunile pentru a ajunge bucătăreșă? Nici clase primare, nici normale, nici învățatură, nici examen, nici examene de capacitate, nimic. Ca să ajungă bucătăreșă n'are nevoie de dece ani de învățatură. Cum se recrutază bucătăreșele? Sau de unde vin acele carî se fac bucătăreșe?

Acele carî se fac bucătăreșe în București, vin de obicei de la gară, adecă de peste munți. Uitați-vă la sosirea trenului de Predel și veți vedé trecând pe peron o mulțime de bărbați și de femei, sau de femei și de bărbați, toți cu sumane semețe, cu cisme gróse și cu desagiî în spate. Aceștia sunt candidații de visitii, rândașii, bucătăreșe, fete în case, etc. De obicei Ungurî și Unguróice.

Cuî îi trebuieșce bucătăreșă se adresază la biuroú, și apoi vede pe un agent aducând de dinapoi o femeie, dacá nu un femeoiú ca din topor, rêu îmbracată și mai ales murdar îmbracată.

— Cum te chemă?

— Șarî, mă rog, sau Gafa, mă rog.

— Ei, te pricepi la bucătărie?

— Da, cum să nu pricepe! Când nu fost destul pricepe atunci Conița rată la mine.

— Ai mai gătit?

— Da cum nu; dar unde ești fost Conița tot nu lăsat pe mine; Conița tot singur gătit.

— Ei, cum faci supa? Pui carnea în apă rece ori în apă caldă?

— Mă rog, cum place la Conița. Dacă spune Conița rece, punem rece, dacă spune conșița caldă, punem caldă.

— Dar ghiveciul?

— Ghiveciul?!

— Ei, ghiveciul cum îl faci?

— Cum vrei Conița . . .

Cu alte cuvinte ea nu știe să gătească nimica, dar cine are nevoie o tocmesce și așa.

Nu scie găti bucate, dar lăfă scie să iea.

Ast-fel lăfă unei bucătărese de obicei stă cam pe la 30 lei pe lună, plus mâncare, plus locuință, plus spălat, plus încălđit, plus luminat, și pöte încă plus și altele care se știu dar nu se spun.

Deci o bucătăresă are pe lună :

1. Bani gata	30 lei
2. Măncare	20 »
3. Locuință	10 »
4. Spălat	5 »
5. Incălđit	10 »
6. Luminat	3 »

Total 78 lei

Iar o învățătore din nenorocita ei lăfă de 80 lei, trebuie să-și plătească :

1. Măncare,	30 lei cel puțin
2. Locuință,	10 » » »
3. Spălat,	5 » » »
4. Incălđit,	10 » » »
5. Luminat,	5 » » »
6. Imbrăcat,	30 » » »
7. Drumuri etc., etc..	10 » » »

Total 100 lei

După cum am spus la început nu ăic ca cine-vă în loc de învățătore să se facă bucătăresă—asta rămâne la ale-

gerea fie-căreia; dar mă mir pentru ce mulțime de fete de țaran în loc să stea prin sate fără nici un câștig și fără nici o învățatură, de ce nu se duc la slujbă la orașe, unde ar pute să învețe și gospodăria și să adune și ceva parale.

Pentru ce adică atâtea milioane de franci ar trece numai de cât în pungile Ungurilor și a Unguróicelor, cari se-î ducă peste munți, și n'ar trece mai bine în pungile sătenilor noștri Români, cari și-ar pute ajuta cu atâția banisă-și mai îndulcésca traiul?

Și mai repet încă odată : cu acest prilej ar învăța și sătencile năstre gospodăria, curățenia și gătirea bucatelor. Fetele de la 10 ani și până la măritș ar trebui trimise negreșit la slujbă, la orașe în case de ómení cu dare [de mână, la gospodării mari.

Multe din cele cari se fac învățátore ajung nisce nenorocite, vai de capul lor, după ce s'aũ necăjit și aũ învățat atâta vreme prin școli, pe când cele ce s'ar da la slujbă, fără multă bătăe de cap s'ar alege că :

1. Ar trăi bine.
2. S'ar învăța gospodărie, bucătărie etc..
3. Ar adună și bani.
4. Ar ajunge **gospodine** cu casă, masă, și tot rostul lor.

Th. D. Sperantia.

Cutremurile de pămînt în Spania.

biă trecuse un an de la cutremurile de pămînt din Ischia și în Spania ele aduse grozave nenorociri.

Ele aũ început a se simți încă din 22 Decembrie, și se întinseră pe o mare depărtare. În unele părți fură prevestite prin șgomote ciudate cari se asemănaũ cu uruitul unei trăsuri, apoi pămîntul se cutremură și ómenii ieșiră înspăimântați de prin locuințele lor. Ieșiți pe strade, fie-care își povestiau cele simțite din acest cutremur.

Aceste cutremure de pămînt s'aũ simțit mai grozave în insulele Baleare ; orașul Alhama, aședat pe cóstele înalte deasupra mării să dărâmă în câte-vă clipe — satul Periana, fu sdrobot sub dărâmăturile unui munte care se prăvăli peste el.

Cutremure de pămînt fură simțite până dincolo de Madrid. Un corespondent al unei societăți sciințifice, spune că

în noaptea de Crăciun, observă ceva neobișnuit la păsările din colivie. Înainte de a se întâmpla cutremurul, ele fură cuprinse de un tremur ușor și voiau să iasă afară din colivie. Nu mult după aceea se auzi ca uruitul unei trăsuri, dar acesta eră însuși cutremurul pământului.

Lampele atârinate se balanțau, clopotele sunau singure, porțile scârțiau și zidurile pocniau.

Alhama, este împărțit în orașul de sus și orașul de jos, când se întâmplă cutremurul de pământ orașul de sus să dărâmbă peste cel de jos, și-l înghiți cu desăvârșire. S'au scos de sub dărâmbături peste trei sute de oameni morți. Mai mult de deuce mii de animale fură și ele strivite sub ruine.

Prin împrejurimi stătea vre-o câte-vă mii de oameni, scăpați ca prin minune de soldați, de sub dărâmbături. Soldații începură a desgropă pe cei morți, de sub vrafal de ruine, în plânsetele jalnice a femeilor.

Parte din cadavre răspândiră în aer un miros nesuferit de greu. Locuitorii fără adăpost pieriau de fâme. Casele din orașul de sus fusese aruncate la câți-vă metri în direcția Sudului.

La Albumelas, cutremurul de pământ a făcut și mai mari pustiiri. Câte-vă momente după aceea, nu se mai cunoscea unde fusese casele și ulițele. Plóia cădea fără întrerupere, crăpături mari s'au făcut în pământ și biserica fu înghițită cu totul. Casele și locuitorii au dispărut de asemenea în crăpăturile adânci ale pământului.

Locuitorii rămași în viață rătăceau peste dărâmbături, căuta să găsească pe morții cari fusese îngropați de vii sub ziduri și în crăpăturile pământului.

O fată fu găsită îngropată până la brâu în mijocul pietrelor, și când fu scósă, ea muri.

O dómna, soția unui comerciant, când simți cutremurul ieși în curte, dar zidurile se dărâmară peste dînsa și o înmormîntă până la piept. Ea stătú ast-fel opt-spre-dece ore în care timp cerea mereu ajutor. Țipetele ei fură audite de lucrători și o scóseră de sub dărâmbături.

Intr'o casă, unde eră o petrecere, două-deci și una de persoane fură ucise.

Satul Guevejar, construit pe terenuri mișcătoare, s'a coborît până în vale. O crăpătură lungă de patru kilometri a despicat drept în doué un bătrân măslin, rămânând jumătate pe o parte a crăpăturii și jumătate pe cea-laltă parte.

Pe când se formau aceste crăpături, un catâr cădú în una din ele și se afundă acolo până la gât. Asemenea crăpături s'au produs în mai multe părți.

În Grenada cutremurile de pământ au făcut mari stricăciuni, Casele pocniau și locuitorii înspăimântați ieșiră afară din ele. Pe strade era îngrămădită o mulțime de lume, și sgomotul lor din depărtare se asemănă unui stup de albine

tulburate de vre-o întâmplare. Guvernatorul oraşului opri pe ómenii de a se adăposti peste nópte în case, iar fie-care se-şi caute un culcuş sub cerul liber.

Focurile aprinse de ei în diferite părţi sub cerul liber, dădeau înfăţişarea unui lăgar de soldaţi.

Cele mai mari clădiri din oraş au fost dărâmate până în temelii şi eră trist de vedut aceste dărămături amestecate cu sfărământuri de mobile şi cu alte lucruri scumpe, împrăsciute aici şi colo, ca pe vremea unei bătălii crâncene.

La Malaga cutremurile de pămînt alungară pe tótă lumea pe strade. Condamnaţii din temniţe ameninţau să spargă clădirea ca să iasă sub cerul liber. Li se dete libertate din celule şi se strânseră în curte unde rămaseră tótă nóptea, aşteptând noi cutremure de pămînt.

Intr'un oraşel, populaţiunea eră la tétu când se întâmplă prima oscilaţiune. Imbulzela fú fórte mare, fie-care se siliă să iasă afară, unii săriră pe ferestre, copiii fură înăduşiţi şi călcaţi în picióre.

În Valenza, în mijlocul riului Turia, să dăschise o mare crăpătură din care a eşit de o cam dată fum, apoi apă caldă.

Pămîntul a fost crăpat în unele regiuni pe întinderi de câţi-vă kilometri. Unele din ele luară nascere de la piciórele muntelui, pătrunseră în platoū, unde întâlneură în mersul lor căsuţele locuitorilor pe care le înghiţiră. Aceste crăpături aveau o lărgime de 3—15 metri şi o mare adâncime. Din aceste crăpături ieşiau gazuri cu un miros acriū care se simţeau aprópe la un kilometru de îndepărtare. Din unele crăpături au ieşit izvóre de ape sulfuróse.

Lângă marea crăpătură de la Guevejar, departe de 15 metri de un riuşor, s'a format un lac cu o suprafaţă de o mie metri pătraţi şi cu o adâncime de noué metri. Malul opus al riului s'a ridicat cu mult mai sus, de cum eră înainte; iar riuşórele, izvórele şi fântănele din împrejurimii au secat cu desăvîrşire.

În unele locuri au ieşit ape minerale de mare valóre, ele au primit un caracter sulfuros şi o temperatură de 50 grade. Prin crăpături aceste ape şişnesc cu un sgomot surd. Intr'un loc dintr'o crăpătură adâncă a început a şişni un fel de materie cleiósă fórte fierbinte. Aceste izvóre au apa fierbinte, ceea ce face să se credă că ele vin din mari adâncimii şi sunt în atingere cu gazurile subpămîntene.

Aceste cutremure de pămînt din Spania au fost urmate de ploii mari; zăpada căduse în unele regiuni unde nu se mai veduse nici odată. Fortunile de zăpadă arătau nisce vremuri ne mai pomenite.

Aceste cutremure de pămînt au făcut mari schimbări în natură. Izvórele şi riurile vechii au dispărut şi altele noi au şişnit de sub pămînt, şi din unele crăpături au ieşit ga-

zurii sulfuróse, iar din altele au ieşit izvóre cu materii cleióse şi fórte calde.

În unele părţi s'au format lacuri noi, în alte părţi munţii au cădut în fundul văilor, trenurile au alunecat, crăpături mari s'au produs.

Aceste cutremure de pământ au adus şi mari mişcări în atmosferă. Ciclioni din marea Mediterană au aruncat valuri până în stradele oraşului Nisa. Aceşti ciclioni au mai pus-tiit Catania din Sicilia.

Urmările lor, în Spania, pretutindenea au fost triste. Cutremurile de pământ au ucis aproape trei mii de persoane, trei mii două sute de case dărâmate, şi mai multe decî de mii de fiinţe omenesci, lăsate pe drum în mare mizerie; iar pri-veliştea localităţilor s'a schimbat aşà de mult faţă de cum erau înainte de cutremur, în cât nu se mai cunoseau nici munţi, nici văi, nici rîuri, nici izvóre.

Navarin.

ORFELINATUL DE LA BISTRITA

Orfelinatul corpului didactic, inaugurat la 9 Ianuarie c., se află instalat în palatele ridicate la Bistriţa, spre a servi ca locuinţă de vară fericiţilor într-o pomenire voevódi, Gheorghe Bibescu şi Barbu Ştirbey. O alegere mai ni-merită pentru instalarea orfelinatului, atât ca poziţiune cât şi ca local, nu se puté face, mai ales că eră pus la dispoziţia orfelinatului în mod cu totul gratuit. Bistriţa, prin poziţiunea ei închisă de vînturi şi avînd o climă dulce, érna ca şi vara, este o staţiune climaterică fórte însemnată, iar ca clădire este póte fără pereche în ţară.

Cu începere de la 1 Octomvrie trecut, s'au pus început divi-siunei băeţilor, împărţiţi în clase după gradul lor de instrucţiune, clasele primare ale orfelinatului urmînd tipul urban. La 1 Sep-temvrie 1904, va începe să funcţioneze şi divisiunea fetelor, pen-tru cari se pregătesce corpul al II-lea al clădirei şi care numără până acum 50 eleve. Secţiunea pentru băeţi va cuprinde o sec-ţiune elementară, una primară şi alta agricolă şi de meserii, or-felinatul avînd peste 20 pógóne loc de cultură. Divisiunea fete-lor va cuprinde o secţiune elementară, una primară şi alta de gospodărie rurală şi industrie casnică.

Acest orfelinat este întreţinut, după cum se scie, de către casa de economii, credit şi ajutor a corpului didactic, care cheltuesce 20.000 lei anual cu el.

Cu timpul casa va înfiinţa şi un institut mai înalt de educa-ţiune; până atunci, absolvenţii bine înzestraţi, vor fi ajutaţi a-şi urmă învăţăturile în licee, şcoli normale, seminarii, şcoli pro-fesionale şi universităţi.

Cu tóttă oboséla drumului cu trăsura de la gara Băbeni până la Bistriţa, inaugurarea orfelinatului s'a făcut cu mult entusiasm. Nu a lipsit nimic pentru ca serbarea să fie pe deplin reuşită.

Și se adunase atât de multă lume la Bistrița, cum nu se mai văduse pôte din vremea de demult.

Prima cuvîntare a fost rostită de d-l Gr. Ștefănescu, decanul facultăței de sciințe și președinte al casei.

Iată cele ce a ȝis d-sa :

«Ne-am întrunit astăȝi aci pentru ca să inaugurăm una din instituțiunile cele mai bine-lăcătore pentru corpul învățatoresc ; el și merită în adevăr, prin serviciile imense ce aduce națiunei, ca guvernele și țara, la rîndul lor, să facă, tot ce le stă în putință, pentru progresul și bunul traiu al membrilor acestuȝ corp.

În acestă privință, guvernul liberal, și mai în special d-l ministru Spiru Haret, pe lângă numeroșe reforme și instituțiunii făcute tôte în vederea mersului cât mai bine al acestuȝ corp luminător al poporului românesc, a avut și fericita idee de a înliință și *Casa de economie credit și ajutor a corpuluȝ didactic*.

Printre ajutórele ce prevede acestă fericită instituțiune, unul este pôte cel mai de căpetenie, acesta este înliițarea *Orfelinatuȝ* pentru copii dascălilor, rămași fără părinți, orfelinatul pe care-l inaugurăm astăȝi. Ce ajutor, în adevăr mai bine făcător? Ce consolare mai mare pentru membrii corpuluȝ învățatoresc? De cât, când sciũ că copii lor nu vor rămânea părăsiți după mórtea lor, și că acești copii, ai căror părinți au luminat pe alții, nu vor rămânea dînșii fără sciință de carte».

Adresându-se copiilor d-sa le ȝise :

«Acum mă adresez voue, dragi copilași, voue pe care nemiłosa sórtă v'a lipsit de părinți și vă ȝic: dați-ve-ți tótă silința ca să învățați, ascultați pe superiorii voștri, pentru ca ast-lel să ve arătați recunoscința către acei cari v'au luat sub protecțiunea lor, iar când veți deveni mari să vă iubiți țara, și să lucați, din tóte puterile vóstre pentru fericirea ei».

Au mai vorbit d-nii Diaconescu, învățator, Costescu, delegat de consiliul didactic al revistei «Șcóla Română», Nestorescu, președintele societăței institutorilor și institutórelor din București și d-l Poenaru Bordea, vice-președintele Camerei, care a felicitat pe inițiatorii orfelinatuȝ, urând ca acestă faptă să fie o pildă pentru cele-lalte societăți constituite din țară. D-sa doresce succesul cel mai deplin instituției, spre a face gelóșe chiar țările europene de acest mare succes realizat de România pe calea culturală.

D-l ministru al instrucțiunii Sp. Haret, a rostit o cuvîntare, care va rămânea memorabilă. Iată în rezumat cele spuse de d-sa:

«Țara este recunoscătore soldaților cari și-au vėrsat sângele luptând în rėsboiu pentru apėrarea patriei și pe calea culturală pentru luminarea fiilor ei. Ea scie ardórea cu care dascálii noștri, institutori sau profesori, lucrează pentru binele copiilor ei. Casa de economii, credit și ajutor a corpuluȝ didactic, e o parte

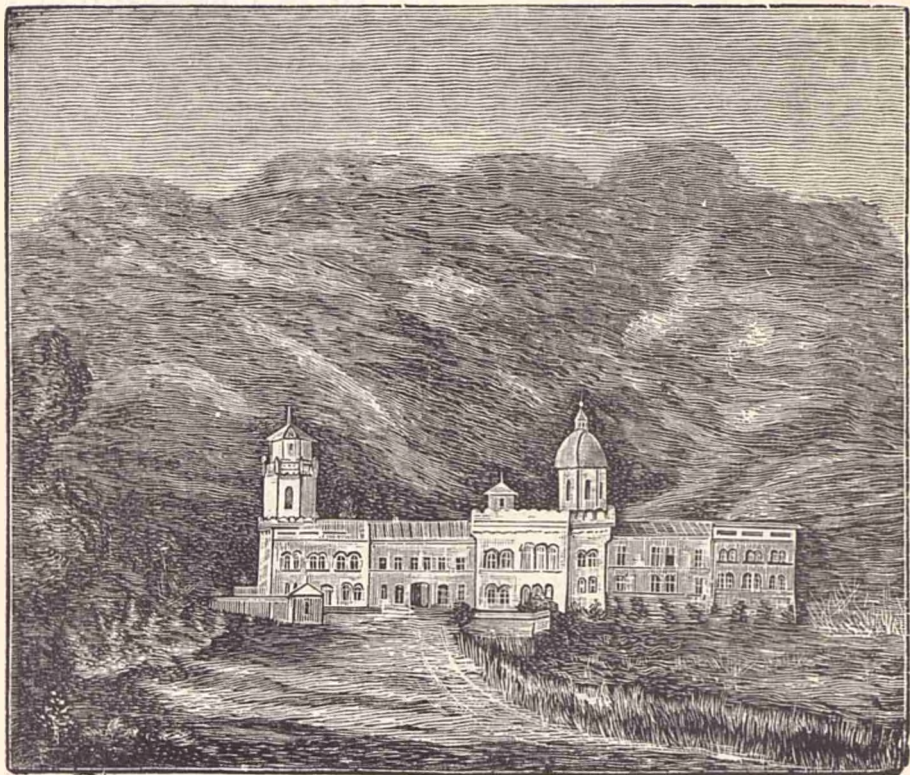
din doveđile de iubire ce le păstéază. «Fapte viitoare, vă vor arătă mai bine ca mine, le-a ăis d-l ministru acestora, că ocupați un loc mare în societate. Învețătorul Diaconescu a făcut aluzii la ce eră mai nainte vreme învețămîntul la noi și câte dificultăți întâmpinau aceia cari se devotau ideei de a fi luminațorii nămului. Să nu faceți vină pentru acesta nimănuș, căci tôte faptele mari își au istoricul lor. Ați știut urma ajutorul ce vi s'a dat. Cel ce ar vedé ađi țara, nici nu i-ar veni a crede cele ce s'au făcut. Ne-am ridicat cu o iuțelă ametițore. Mulțumită hărniciei năstre și hărniciei poporului Român, suntem pe urma poporului Roman, suntem pe urma de a ajunge pe fie-care din țările civilizate. În multe privințe au alții ce înveță de la noi, nu noi de la ei. Nu e în adevăr nici o țară unde să se fi răsplătit membrii corpului didactic cu un orfelinat pentru copiii lor rămași orfanș, căci nu știu de sunt țări cari să datoreze învețămîntului cât datorim noi. Activitatea asta abia începută în sensul cum se desvoltă acum, face să se intreađă timpuri mari pentru viitor. Vom vedé vremea când țaranul va fi stăpân în satul lui, când nu va fi copil în țară care să nu știe carte, când nu cel îndrăzneț și nerușinat va domni, ci binele și dreptatea. Și va fi datorită fapta, d-văstră, învețătorii de ori-ce grad.

Băncile populare nu vor mai avé în curând nevoie de nimeni ca să fie mari și puternice; va veni vremea când nici un dascăl nu va sta departe de casa corpului didactic, când veți avé milioane de lei capital, și când orfelinatul pentru fete și ajutoarea văduvelor și invalidilor se va face de către corpul didactic prin casa sa de economie, credit și ajutor. Doresc să mai am de aici înainte 10 ani de viață, ca să ved cu ochii mântuirea corpului dăscălesc. O parte din griji le-ați pus la spate. Eră de îngrijit că învețătorul care este primul factor în stat, nu avé locul seș în stat și în societate; din această cauză statul nu beneficia de tôte munca învețătorilor, fiind-că mare parte și o consumă pentru grija ăilei de mâine.

Starea de lucruri de mai nainte sa schimbat. Cu cât timpul va trece, învețătorul se va aședă tare în societate și în stat. După dece ani, cred că se va realiză asigurarea predominantă a sătănelui în satele romănesci. Când sătănelul va avé alătura de ăinsul pe învețător și preot, muncind toți de o potrivă, nu-i va mai trebui nimic. Dovadă de acesta sunt cele 9.200 bănci populare. După trei ani de funcționare, ele au astăđi un capital de peste 8 milioane lei, bani ai lor, cari valoréză mai mult de cât cele 20 milioane lei fond, care se destinase împrumuturilor agricole».

D-sa mai învață pe sătăni a merge cot la cot pentru susținerea intereselor lor. «Simțul de frăție, de asociațune, e scăparea ómenilor cari au aceleași nevoi, la oraș ca și la sate. Se ved exemple de moșii luate în arendă de sătăni, lucruri la cari nici nu eră de gândit în alte vremuri. Mi se umple inima de bucurie când ved țărani concurând la licitațunii de arendareea moșiilor».

Terminând, d-l ministru Haret, uréză corpului didactic de tóte gradele de a se folosi de instituțiunea ce o are, uréză ca Dumnezeu să bine-cuvinteze orfelinatul, spre a merge în plin și a înflori, și ca să nu se împlinescă anul fără să aibă fericirea de a inaugura și orfelinatul pentru fete. Mai uréză învățătorilor ca recunoștința țării să le fie conservată pe vecie pentru serviciile ce-î va aduce.

Vederea monastirei Bistrița.

Directorul orfelinatului, d-l Dumitrașcu, care a presintat cu ocazia inaugurării, copii admirabil pregătiți, răspundând d-lui ministru, i-a adus omagii pentru instituțiunea pe care a creat'o și a dis că menirea orfelinatului este de a deveni un focar de cultură națională românească și pedagogică.

Solemnitatea s'a încheiat cu botezul copilului directorului, naș fiind d-l ministru Sp. Haret. Par-că a fost un botez princiar așa a fost de impunător. Copilul s'a bucurat de multe daruri, iar părinții de bucuria de a avé naș pe d-l Ministru.

Banchetul cu care s'a încheiat frumoasa serbare, la care au luat parte ca la 200—300 persoane, a avut un caracter impunător. D-l ministru a fost așa de mișcat de simpatia arătată d-sale de către numeroșii conmeseni, că a ridicat mai multe toasturi, bënd pentru prosperitatea vâlcenilor și a județului; pentru marea sa armată de colaboratori pe cari o forméză corpul didactic, aducându-i omagii ca unui bun tovarăș de muncă.

Au mai ridicat toasturi: d-l Lupu Antonescu pentru d-l prefect Crăsnaru, d-l D. Constantinescu revisorul școlar, pentru d-l Dimitrie Sturdza, președintele consiliului și d-l Crăsnaru, prefectul județului, pentru opera d-lui Haret. D-sa a dis, că orfanii cari vor crește în orfelinat vor fi redați societății ca cetățeni harnici și cinstiți, cari vor trage brazdă adîncă în ogorul muncii naționale. A exprimat recunoștința d-lui Haret pentru onoarea ce a făcut-o județului Vâlcea. D-l Poenaru-Bordea, a bătut pentru d-l Haret și partidul liberal, d-l Gr. Ștefănescu pentru d-l Haret și Dimitrie Sturdza; d-l deputat Oteteleșanu a mulțumit din partea alegătorilor săi, d-lui Haret, etc.

Iată acum și textul depeșei ce s'a trimis *M. S. Regelui* semnată de toți comesenii.

«Intruniți astăzi la Monastirea Bistrița, pentru a sărbători inaugurarea Casei de Economie a Corpului didactic, și a primei instituțiuni: «Orfelinatul Corpului didactic», rugăm pe Maestatea Văstră să primescă omagiile noastre de iubire, devotament și recunoștință, ca Acela care este părtaș la realizarea tuturor instituțiilor ce sunt spre folosul țării».

Marana.

Domeniul Corónei Mălini.

serbare măreță a avut loc pe acest Domeniū în ziua de 6 curent.

Domnul Gustav Eichler, arendașul acestui Domeniū, a oferit 1.500 lei pentru a se îmbrăca elevii săraci din toate cătunele de pe acest Domeniū.

Cătunele fiind îndepărtate, s'au făcut distribuțiunea în 2 serii.

La orele 10 a. m., s'au distribuit la elevii din școlile Mălini și Valeni, dându-li-se suman, căciulă, ȋtari și opinci, precum și la eleve, rochițe, brobode, etc.

La orele 3 p. m., în trăsuri de ale d-lui Eichler, sosesc elevii din Drăcenii și pornesc la școla din Găinesci. De aicea uniți, cu stégurile școlilor, vin aranjați milităresce la cantina fabricii.

Iau loc în marele salon, împodobit cu Portretele Regale: D-nii Boiu, șef silvicultor, Ștefănescu, inspectorul Adm. Domeniului Corónei, Pelz, directorul fabricii, primarul comunei, preoții și personalul fabricii.

Institutorul din Gănesci, d-l Herescu, dirijeză corul cu «Trăiască Regele», și d-l Boiu ține o cuvîntare, arătând tot ce d-l Kalinderu face pentru școlile de pe Domeniū. Elevii declamă diferite bucăți bine executate și se începe distri-

buțiunea la 130 elevi, dându-li-se obiectele enumerate mai sus, în sunetul muzicii.

La finele distribuțiunei, eleva Elena Dolejanu, prin câte-vă cuvinte bine simțite, rîgă pe directorul Pelz să aducă în numele elevilor săraci, mulțumiri d-lui Eichler, care lipsește din țară.

În urmă s'a'au oferit institutorilor un banchet de 40 tacâmuri, la care a'au luat parte d-na și d-nul Boiu, d-l Ștefănescu, d-na și d-nul Pelz, silvicultorii, primarul, preoții și funcționarii superiori ai fabriciei.

Primul toast s'a ridicat, în numele directorului, în onoarea d-lui I. Kalinderu, administratorul Dom. Corónei și în urmă diferite toasturi, după cari a'au început danțul care a ținut până la dîuă, foarte animat.

E greu a descrie bucuria elevilor, când s'a'au vedut încărcăți cu de-ale îmbrăcăminteii și de-ale mîncărei, și pentru acesta aduc și eu în numele elevilor săraci de pe Domeniul Corónei Mălini, mulțumirile mele d-lui Gustav Eichler.

N.

Zegende privitoare la nascerea Mântuitorului și a Mariei feciore

Impăratul Adrian, în cursul vécului al II-lea de la Iisus, a împrejmuit locul nascerei cu un lemn sfânt în cinstea lui Adonis și pe iêsle făcuse să se adóre deita Venus. Mai pe urmă, Impărătesa Elena a ridicat, în secolul al IV-lea, o catedrală. Fanatismul și sêlbăticia diferitelor popóre, a'au dărâmat însă acest sfînt locaș care e cel mai vechi al creștinătăței, și ast-fel jumătatea acestei catedrale, care a fost sbuciumată în timp de 15 secole, se află și astăzi în sînță și o pôte vedé fie care no'au venit.

În al XVI-lea secol, după o cronică, un Sultan Egiptean, voind să răpescă din frumoșa catedrală câte-va colonade roșii, spre a'și împodobi palatul sêu din Cair, la prima tăetură a instrumentului un șarpe monsturos se ridică deasupra zidului și împrăștiă pe devastatorii. Sultanul atunci, speriat de dihanie, renunță la proiectul sêu.

* * *

O altă legendă, care se referă la Iisus, spune:

Nu departe de locul nascerei, se află o peșteră, un fel de sanctuar, pentru care femeile Betleemului a'au o venerațiune cu totul particulară. Peștera acesta se numește «Grota Laptelui». Maria s'a refugiat acolo, stând ascunsă cu copilul, pe care'l lăptase 20 de zile. Câte-va picături din laptele ei curat a'au cădut pe jos și zidurile triste ale grotfei a'au luat îndată o înfățișare albă ca laptele. După acest miracol, această pîtră, unde a'au cădut picăturile de lapte, credința e că are o proprietate particulară, și a-nume: câte-va fărămituri disolvate în apă curată dau mamei care-o bea lapte.

* * *

Printre Arabi eixstă, o legendă frumoasă:

Când Maria eră gonită de toți, alergând pe cărarea nesfîrșită, i-se făcù o sete grozavă și întîlnind un om în drum, care scoțea apă dintr'o fântână, îl rugă să-î dea și ei puțină apă.

Omul însă îi răspunse în chip necuviincios:

— Dar eu nu ți-am golit fântâna de apă, femeie: mai e apă în ea destulă; poți s'o bei totă, ca să-ți astîmperî setea, dacă poți.

Maria, în durerea ei, avù credință în Dumnezeu și se apropiă de fântână să bea. De odată, apa crescù până la marginea celui mai de sus ghizd... și ast fel putù să bea fără nici o trudă. Și după ce Maria își astîmpără setea apa iarăși scădu la nivelul obișnuit.

DE LA SATE

În ziua de sf. Nicolae a. c., din inițiativa d-rei Staicu, învățătoare, s'a dat în localul școlii din comuna Orlea-Romanași, o serbare școlară, urmată de petrecere și fonograf.

La orele 12 a. m., în fața a 350 persoane, tineri și bătrâni, femei și fete, s'a deschis serbarea printr'o scurtă cuvîntare asupra însemnătății sărbătorilor creștinesci, rolul lor în viața omenei, importanța serbărilor școlare și scopul lor, după care s'aù executat de școlarii următorele bucăți musicale și teatrale, dintre cari citez cîntecele: «Sub cel deal, sub cea colină» și «Fiii României» cum și piesele: «Cărciuma la Mititei» și «Răsboiul Daco-Român», cea d'întăiu piesă, într'un act, de Toma Dicescu, cea de-a doua în 8 acte, de Popescu-Mehedinți, amîndouă acestea aù stîrnit aplause continue; apoi s'aù jucat de elevi și eleve jocurile naționale: «Șimianca și Severineanca».

După terminarea serbării școlare, într'una din sălile școlii s'aù jucat mai multe jocuri de către flăcăi și fete în prezența celor bătrâni și tineri, când tot publicul a eșit afară la finele acestora, formându-se înaintea școlii o mare și frumoasă horă țărănească, cu care ocazie, li s'aù dat o explicație relativ la urătul obiceiului de-a face horă la un loc pustiu sau la baltă, unde nu-î privesc decât gâsele și rațele de-acolo, omenilor fiindu-le peste mână a se duce. Aù fost apoi introduși iarăși în școlă, unde li s'a prezentat un fonograf, asupra căruia li s'aù dat explicațiile posibile, executându-se chiar câte-vă cîntece, la aușul cărora aù rămas lîrte mirași, continuând cu câte-vă detalii cu privire la telefonul din comună, la telegraf, tren, etc., cari sunt născociri al minței omenești.

D-ra Staicu, a ținut apoi o conferință, al cărei subiect a fost, «Societatea Economică», de care este nevoie în această comună, toți aù primit, înscriindu-se căi-vă, dar fiind prea târziu s'a amînat pentru o altă întrunire.

Serbarea a durat până la 6 ore p. m., când fie-care s'a îndreptat către cămin, mulțumiți că aù petrecut frumos și bine.

Asistent.

Informațiuni.

Incasările generale «ale statului» pe luna Decembrie 1903, au fost de lei 15.441.576,88—față de 14.882.921,37 încasați în Decembrie 1902; rezultă deci «un plus» de lei 558.655,51 în favoarea exercițiului curent.

Incasați de la 1 Aprilie până la 30 Noembrie 1903 lei 163.472.429,92 le cari se adaugă încasările pe Decembrie de lei 15.441.576,88, dă un total de lei 178 de milioane 914.006,80—față de 178.901.284,70. Resultă dar un plus în favoarea exercițiului curent de lei 12.722,10.

Față cu prevederile bugetare, încasările pe aceste 9 luni au dat «un plus de 10.076.365 lei.»

Incasările totale ale căilor ferate pe luna Decembrie 1903 au fost de lei 4.752.275—cu un plus de 1.497.418 față de Decembrie 1902 și un minus de 547.541 față cu aceeași lună din 1901.

Incasările totale de la 1 Aprilie până la 31 Decembrie 1903 au fost de lei 46.601.356—fața cu 44.754.538 încasați în 1902 și 41.707.632 încasați în 1901.

În primele 9 luni din exercițiul curent avem deci «un plus de încasări de lei 1.846.817, față cu aceeași perioadă din anul 1902, și 4.893.723 mai mult ca în 1901.

Incasările regiei monopolurilor statului, de la 1 Aprilie până la 31 Decembrie 1903, au fost de lei 42.087.971,97—cu un plus de lei 1.923.525,64 față de încasările din același interval a anului 1902 și cu un plus de 1.906.314,82 peste prevederile bugetare.

De la 1 Aprilie până la 31 Decembrie 1903, s'au încasat din vîndarea timbrelei lei 7.035.628,80—cu un plus de 35.947,60 față de anul trecut și 257.837,44 peste prevederile bugetare.

Consiliul de administrațiune al Casei de economii, credit și ajutor a corpului didacticii a hotărît ca dobânda depunerilor timpurale pe trimestrul Ianuarie 1904 să fie de șese la sută.

Pentru zilele de 15 și 16 Februarie c. sunt convocați de d-l ministru al instrucțiunei, cei 42 învățători agricoli ambulanți, cari predați la țară învățătorilor, agricultura.

Ei se vor întruni la București în localul ministerului și la Iași în localul universității, după cum sunt repartizați pe circumscripții.

La București vor fi presidați de d-l Popovici-Lupa, agronom, iar la Iași de d-l D. Drușu, inspector agricol.

Pentru acest prilej, ministerul le-a pus la dispozițiunea învățătorilor ambulanți bilete de liber parcus pe căile ferate și câte o diurnă de 20 lei pe zi pentru cheltuielile ce vor face.

S'a afișat la toate sect. curț. și tribunalelor următoarea înștiințare:

Pe temeiul decisiunei cu No. 126 din 13 Decembrie 1903 a consiliului de disciplină al avocaților din județul Ilfov, luat în conformitate cu legea, se pune în vederea d-lor avocați că, cu începere de la 1 Februarie 1904, roba este obligatorie pentru d-lor, fie pentru a răspunde la apel, fie pentru a pleda, și că nimeni nu va fi admis a face oficiul de avocat dacă nu se va prezenta în ședință purtând roba.

În ziua de 28 Ianuarie 1904, ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforie, B-dul Elisabeta, licitațiune publică cu oferte închise pentru închirierea pe timp de 3 ani, cu începere de la 15 Fevruarie 1904, imobilul Eforiei situat în str. Virful de Dor din Sinaia.

Garanția provisorie lei 50.

Supra-oferte nu se primesc.

Bibliografii.

Pedagogie de Dr. W. Rein, traducere de Gh. Strugurescu, profesor la liceul din Piatra-Némț.

Broșura acésta are 96 pagini, în formatul cărților didactice și e tipărită cu caractere garmond. Planul ei cuprinde în primul rând o aprofundare asupra pedagogiei practice, delinită de autor ca examinare filosofică a împrejurărilor sociale în care pôte avé loc educațiunea. Se descriu apoi formele ei și anume: educațiunea individuală, în familie sau în casă, individual în masă (în institute), publică în masă (în școlă). Tot de pedagogia practică ține și administrațiunea școlară, în sarcina căreia cad: înființarea, întreținerea, înzestrarea cu cele necesare și conducerea școlélor precum și pregătirea profesorilor.

O a doua parte a cărții privesce pedagogia teoretică, care se ocupă de necesitatea educațiunei, de scopul ce ea îl urmăresce, precum și de mijlocele de educațiune. După Rein, știința școlului educațiunei este *Teleologia*; iar știința mijlocelor de educațiune este *Metodologia*. Acéstă din urmă cuprinde la rândul-i știința conducerii (Hodegetica) sau știința disciplinei și a guvernării.

Acéstă broșură este de mult folos celor cari voiesc să-și sistematizeze cunoscințele pedagogice. Ȋie să-și sistematizeze cunoscințele, fiind-că înțegerea ei presupune încă citirea multor altor scrieri de educațiune, pe basa cărora se pôte închegă un tot armonic, cum este cel din cartea d-rului Rein.

Cititorul trebuie să pună mult interes și bună voință, ca să aibă folos din acéstă carte. De multe ori va întâlni idei care i se vor păré confuze sau greóie; atunci va fi nevoit să repete capitolul de la început. Nu arare-ori se va miră de concisiunea stilului și va fi silit să suplinéscă cu cugetarea sa, să deă singur exemple, să citéscă ca să Ȋie ast fel, printre rânduri, spre a-și însuși în totul ideile autorului. Cu drept cuvint se pôte spune de acéstă carte că este quintesența unei serii de volume, excelând prin tária convingerilor, printr'o logică strânsă și mai ales prin cumpătarea în expunere.

Nu se pôte tăgădui că micul tratat de pedagogie al d-rului Rein are multe calități; dar că totuși nu pôte fi numit carte populară, care să fie pusă la îndemâna tuturor doritorilor de a da o educațiune solidă fiilor lor. Prea multa cumpătare în expunere întunecă adesea înțelesul și forțéază pe cititor dacă nu e obișnuit cu asemenea expuneri să se lase de citit.

Pe cât a fost însă cu puțință, traducétorul s'a silit să redeă

o formă corectă și alăasă traducerii, lucru ce i-a fost cu atât mai greu cu cât este dată strânsa logică a autorului și stilul său concis.

Broșura în cestiune este tipărită în librăria «Munca» de la Piatra-Nămțu, unde a început de câtă-vă vreme să se publice unele scrieri de literatură și știință țisă populară. Uu exemplar costă 0,60 bani. G. T.

Atragem atențiunea abonaților noștri asupra frumuseței și prețului eștin a calendarelor de mai jos:

In editura Institutului de Arte Grafice CAROL GOBL S-r Ion St. Rasi-descu, București, strada Dómnei 16, au eșit de sub tipar următoarele

CALENDARE

1) Calendarul de perete în ramă cu bloc.	Lei 1,25
2) Blocul în foi	» 0,45
Idem cucarton în spate	» 0,60
3) Calendarul Mapa pe hârtie sugătoare.	» 4,—
4) Calendarul săptămânal în formă de broșură sau cu rezemăto-re în spate.	» 2,50
5) Agenda pentru Advocați, legată de lux, în piele și cu muchiile foilor aurite	» 4,—
Idem cu muchiile foilor colorate.	» 2,50
6) Calendarul de buzunar	» 0,25
7) Calendarul de familie pentru țdilele de naseri.	» 1,—

Pentru vîndători se acordă, un rabat de 25%
Pentru provincie expedițiunile se fac contra ramburs.

Societăți economice la sate.

In comuna Licuriciu, jud. Teleorman, în cursul lunei Decemvrie 1903, s'a pus bazele unei societăți cooperative de credit și economie cu numele «Buna-Vestire», înființată prin stăruinta preotului paroh Alex. Miculescu, Petre Marinescu, învătător, și Save Măncescu, un harnic plugar și demn român.

Societatea funcționează de la 1 Ianuarie, 1904, cu un număr de 58 societari; având un capital sub-scris de 3.990 lei, iar în casă vërșați dejă lei 584.

Societatea este admisă a lucră cu Casa Centrală a Băncilor populare. MICU.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

— Constantin Ilăncu, Dorohoi. — Comunicați cazul d-lui veterinar al județului ca să constate bôla cailor de care vorbiți. Iar pentru necurățeniile ce acei indiviđi fac, adresați-vă d-lui medic primar, care de sigur va interveni la locul competente spre a încetă riul. Ambele intervențiuni să le faceți în scris și să luați număr după înregistrare, rugându-vă a ne comunica de măsurile ce se vor fi luat.

— D-lui Ion Tătoiu, str. Rahovei No. 120. — Adresați-vă d-lui Pârjolescu directorul serviciului proprietății din minist. Domeniilor.

— Gh. Bădică Urumbel. — Adresați-vă d-lui Băicoianu secretar general la ministerul Domenilor care este inițiatorul acestei loterii.

— Unuț abonat. — Noi am dat în anii al IV-lea și al V-lea povețe pentru vindecarea râei. Adresați-vă totuși la ori-ce farmacie, căci este o alifie, și vë va învăța cum să vë serviți.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirei de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinta contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mure proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negulescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Gheorghe Belinski (Bicaz), 2 lei; Nicolae Popescu (Bicaz), 2 lei; Gheorghe Popp (Bicaz), 2 lei; Ión Grigoriu (Bicaz), 2 lei; Societatea Ața Bour (Bicaz), 10 lei; Vasile Mărculescu, preot (Bicaz), 2 lei; Isache Bozoncă, preot (Bicaz), 2 lei; Gheorghe C. Popovici (Bicaz), 2 lei; Gavril Nica (Bicaz), 2 lei; Dumitru Gh. Trifan (Bicaz), 1 leu; C. Armănescu (Bicaz), 2 lei; Carol Göbl, tipogr. (București), 40 lei; I. Rasidescu, tipogr. (București), 40 lei; Ștef. Călinescu, prof. (Bucur.) 5 lei; Ión Stoenescu, preot (București) 2 lei; Nicolae Ionescu, preot (București) 2 lei; Grigore Ionescu, preot (București), 2 lei; Ión Petrescu, preot (București), 2 lei; D. Popescu Roșiori, preot (București) 2 lei; Dimitrie Ionescu, prot (București) 2 lei; Const. Florea, preot (București) 2 lei; Atanasie Stoicescu, preot (București), 2 lei; Emanuel D., preot (București) 2 lei; Radu Cristescu, preot (București), 2 lei; Alexandru Bocancea, proot (București), 2 lei; Vasile Pocitan, preot (București), 2 lei; Ioan Ionescu, preot (București), 2 lei; Const. Stănescu, preot (București), 2 lei; C. D. Măldărescu, preot (București), 2 lei; Gheorghe Popescu, preot (București), 2 lei; Ión Vasilescu, preot (București), 2 lei; Alexandru Ión, preot (București), 2 lei; Nicolae Marinescu, preot (București), 2 lei; Vasile Marian, preot (București), 2 lei; Nicolae Avramescu, preot (București), 2 lei; Radu Iliescu, preot (București), 2 lei; Petre Mirodot, preot (București), 2 lei; Ión Demetrescu, preot (București), 2 lei; Ión Theodorescu, preot (București), 2 lei; Radu Negulescu, preot (București), 2 lei; Petre Popescu, preot (București), 2 lei; Ión Agiu, preot (București) 2 lei; I. Petrescu Pejan (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1904 al Societății de 1, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 173 lei.

(Va urma în No. viitor).

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘCI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune „ 3.955.683.76

Idem format din capital și alte rezerve „ 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiile obicinuite ca : *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre* și *rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12, București. Reprezentantă generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenție în toate orașele din țară.

A apărut

Anuarul Bucureștilor

(CAROL GÖBL)

PE ANUL 1904

CUPRINDEND:

Firmele tuturilor comercianților și industriașilor din capitală, adresele autorităților, funcționarilor și oficerilor superiori din garnisonă, persoanele particulare, Institutetele de Credit și Bine-faceri, Societățile, profesiunile libere, Taxele telegrafo-postale, Tariful monetar, Tabela dobânzilor, Planul Bucureștilor, Planul Teatrului Național și al Ateneului Român, etc., etc.

PREȚUL 5 LEI BROȘAT

„Mercurul Român“

București — Smârdan 11.

Ziar financiar — publică tragediile

Abonament anual 5 lei.

Se controlază ori-cer fel de lozuri streine și bilete de loterii Române trimițându-mi-se în mărei poștale odată cu lista de controlat câte 5 bani de fie-care număr.

6-5

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde estin*.

Ținle sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.

„ „ „ Nasturi „ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ Lack cu Elastic sau Șireturi „ 12.95, 13.95, 14.95.

„ „ „ Nasturi „ 13.95, 14.95, 15.95.

„ Chevreau cu Elastic „ 12.95, 13.95, 14.95.

„ „ „ Nasturi „ 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi Lei 10.95, 12.95, 13.95.

„ „ „ Botoni „ 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ „ „ Colori „ „ „ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ Gems ou Nasturi și Șireturi „ 7.95, 8.95, 9.95.

Pantofi de Chuvreau albi decolțați „ 5.95, 6.95.

Idem cu Șireturi și Nasturi „ 6.95, 7.95, 8.95.

Idem de Lack diferite forme „ 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați ou prețuri labulos de estine.

In tot deauna se găsec mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori,

și Negre pentru Dame Lei 2.50.

„ Bărbați „ 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă

pereche.

Magazin la toate Sesónele, Calea

Victoriei No. 27, alături de Poliția

Capitalei. București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor avé un scádéminti de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.